

Bjarne Ørum (RV):

Justitsministeren sluttede med at sige, at man i de kommende år nøje bør følge samfundsudviklingen, så den blev tilpasset denne form for lovgivning. Her tror jeg at justitsministeren ramte det ømme punkt, der gør, at der er meget rigtigt i forslaget. For når der er et problem her, er det, fordi dette problem sjældent ses i sammenhæng med, hvad der ellers bliver lovgivet om.

Fru Dorte Bennedsen nævnedes den nye børnelov, og det et område, jeg også er opmærksom på. Det er ikke særlig fair, at man skal betale til børn på 18 år og derover, når de får SU og en hel masse andet.

Der sker så meget i samfundet uafhængigt af denne lovgivning, som man hele tiden skal være opmærksom på, for ellers kommer den til at virke noget antikveret. Dermed har jeg måske så også antydnet, at det synes jeg den er. Men jeg synes dog ikke, at den er så antikveret, at jeg kan gå ind for forslaget. Jeg mener stadig væk, at der vil være særtilfælde, hvor en tidsubestemt bidragspligt er på sin plads. Derfor min holdning.

Jeg kan godt se, at det er en sølle trøst for dem, der er blevet tildelt tidsubestemthed i 1980'erne, at vi nu kan se, at der er omkring 29. Men jeg synes, det går i den rigtige retning.

Justitsministeren sagde, at Justitsministeriet vil være opmærksom på muligheden for, at en sådan sag bliver indbragt for Højesteret – det var angående ligestilling mellem mænd og kvinder – og dertil vil jeg sige, at jeg synes, man ikke bare skal være opmærksom på det, men at man skal handle, for vi har brug for, at denne opmærksomhed udmøntes i en højesteretsdom. Jeg ville være meget glad, hvis det kom ud af debatten her i dag.

I øvrigt kan jeg fuldt ud tilslutte mig justitsministerens og specielt fru Dorte Bennedsens bemærkninger, for jeg er enig i, at der stadig væk er et behov for tidsubestemt bidragspligt. Det er kun fire år siden, at et næsten enigt Folketing vedtog de nugældende regler. Jeg mener ikke, de er blevet så utidssvarende, at de ikke stadig væk har en vis funktion i de særtilfælde, hvor det er lykken for dem, der kommer ind under de særtilfælde.

Det er altså vores holdning her i dag, men vi er meget opmærksom på, at den nok er lidt antikveret i sin sammenhæng i samfundet, og det

fornemmede jeg også at justitsministeren var opmærksom på.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Blot, at vi måske udtrykte os en lille smule for kancelliagtigt. Det, jeg forsøgte at sige, var, at første gang, der kommer en ansøgning om tredjeinstansbevilling i en sådan sag, får ansøgeren tilladelse til at gå til Højesteret.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Først skal jeg lige sige, at CD's ordfører ikke kan være til stede, og at CD ikke kan tilslutte sig forslaget, man vil se positivt på de problemer, der er rejst, og drøfte dem i udvalget.

Den sag, vi i dag behandler, er jo en sag, som vi alle sammen som folketingspolitikere får mange breve og henvendelser om især fra den ene part, og sådan vil det vel også altid være.

Jeg kan godt huske, at Kristeligt Folkeparti, da vi havde debatten for år tilbage om de problemer, der blev rejst, vendte sig imod, at man skulle afskaffe tidsubegrænset bidragspligt. Jeg kan også klart huske, at jeg sagde, problemet ville blive mindre og mindre med årene, fordi flere og flere kvinder får udearbejde, og det er det mønster, der tegner sig, så problemet vil måske næsten helt forsvinde.

Men vi står altså i dag over for et problem, og jeg forstår også på Fremskridtspartiet, at der er undtagelser – så kan man måske sige, at der i dag er for mange – men de er der, og jeg var glad for, at der også blev sagt »af en vis alder«, for det er utrolig svært, hvis man er noget op i 50'erne og ikke har været på arbejdsmarkedet, overheadet at komme det. Der er man jo for gammel, bare man er 40. Så der er ikke ret mange chancer i dag for den gruppe.

Har man, som det også er sagt tidligere, valgt i sin familie at leve sådan, at manden er udearbejdende og kvinden har taget sig af hus og hjem og børn, er det noget, man har været enige om, og så er der jo også tale om en værdi, som kvinden har tilført hjemmet i den periode, og den skal selvfølgelig medregnes.

Vi ved også, at der er nogle kvinder, der har opgivet at få egen uddannelse – ja, nogle har endda været med til at betale mandens uddannelse for bagefter aldrig selv at få nogen og er derfor dårligt stillet.